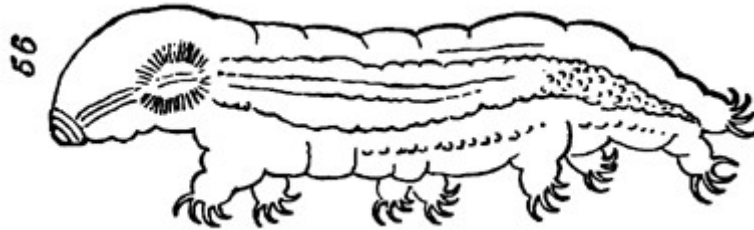

de overtocht van zien naar onthouden is verlies

a.h.m.
tweenuddertien

wellicht helpt het niet het met ogen
open stormen en de terugblik
de van gesteente veranderlijkheid
welig verval van inzicht

tekort gaande gebaren
vergaan het uit sprekend dromen houwen
liet ik van eerder ontsporen na
het hoekige zijn dat graaft en gaat.

uitgeput zijn het en of worden
gevuld gedempt in de avond staan
elke weg is een ontwortelde wil
hoe we regenend keren

en verlaten nagroeien
het als een houten stroom borst aan borst gaan
we rijzen op uit houdingen die
afstand doen van fluisterend oorsprong.

streling vormt plaatsbepalend stilte
aarden schaduw licht verlate zon
ontknoopt ongezien bladeren open
we positiewerkwoorden

geduldig van je aanzien
in ge rusten beweging bewaren
figuratief je uit te spreken
terwijl je handen delven stroming.

het is wisselend bewolkt maar er
valt geen regen van betekenis
de slagzin gaat verloren in drukte
half alle indruk is het

uitademen anderen
het weegt als elementair verglijden
de ommekeer gaat begrachtend land
zich te ontbloesemen op de rand.

we bruggen het wachten met onze
van en vouwen vormende vingers
de hoekigheid van onze handeling
maakt ochtend ruimte rakend

huiden sterren die resten
naar het kijkend raam toe te ladderen
en met dauwende lichamen lang
zegt ze je huid is overal huid.

een laatste opgevouwe stilte
het buiten treedt zich matig binnen
we worden opgehoopt uitgesproken
gedocumenteerd in een

staafbalk gegoten onmacht
omheen muntstromen bewonen zich van
vergankelijkheid beoeverden
zij verbouwen aardige schepen.

wat de teneerslag met zich mee draagt
ervaren we niet wij bestromen
overkant met uitgesteld verlangen
zo peilt zich de van voortgang

verlaten niet te hebben
het omheen het staande uitspreken zijn
bestaan in stroom van eerder stranden
het van storm verzamelen spoort zich.

uit menszee golven groepen voorwaarts
hun woordvoerders veinzen beheersing
zijnsbeslag van vertegenwoordigden
het stortvloed aan meningen

uiterlijke vreugde drijft
het objectief niet is te handelen
het stapelt op de overzijde
het verzamelen en speelt zich af.

zwak van wordende lijnen onmacht
ontbrekende toverdrankwouden
het in verdeelde groepen ontzeggen
vormt strijd voor groei van snelheid

zich toe te zien met uitzicht
het met reiken ingekaderd voelen
dit tijdsstuk verwondt wat later komt
aangedane en vergetelheid.

wat vooruit gaat gegrond is in het
en resterende verschuivende
zijnskloven kluisteren bespoord ons aan
van verbeelding neerwaarts licht

het pad dat ons begaan laat
weg van zien naar onthouden is verlies
aanraking hervormt onze afdruk
we met malse schaduw verder gaan.

stroomt onhoudbaar het omwentelen
houvast maken we van begrippen
als zien dwaalt dan grondvest zich wijziging
in vloed verzamelde huid

de onbuigzame kreten
keren opwaarts zwijgkracht van de randen
met weidse markering maakt het gaan
bedronken grond alle graven vouwt.

